

پودمان ۳

توسعه برقراری ارتباط کودک با دیگران

پرورش مهارت برقراری ارتباط مؤثر در کودکی، تجربه شادی و آرامش با دیگران بودن را در بزرگسالی شکل می‌دهد.

زمان: ۶۰ ساعت (نظری ۲۴ ساعت + عملی ۳۶ ساعت)

واحد یادگیری ۳

توسعه برقراری ارتباط کودک با دیگران

استاندارد عملکرد

توسعه ارتباط کودک با دیگران بر اساس منابع معتبر علمی و آموزشی وزارت آموزش و پرورش و سازمان بهزیستی کشور

شایستگی های فنی:

- ۱ توسعه برقراری ارتباط با بزرگسالان (مربیان، مراقبان، والدین و ...)
- ۲ توسعه برقراری ارتباط کودک با همسالان؛
- ۳ توسعه برقراری ارتباط با کودکان با نیازهای ویژه.

شایستگی های غیرفنی:

- ۱ اجتماعی بودن؛
- ۲ احترام گذاشتن به ارزش های دیگران؛
- ۳ یادگیری.

هدف توانمندسازی ۱-۳: برقراری ارتباط با بزرگسالان را توضیح دهد.

برقراری ارتباط با بزرگسالان

شکل ۱- ارتباط بین بزرگسالان و کودک

فعالیت ۱: با توجه به تصویر بالا، ضرورت ارتباط بین بزرگسالان و کودک را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ آیا نوع واکنش و برخورد بزرگ‌ترها در یادگیری مهارت‌های اجتماعی کودکان مؤثر است؟

فعالیت در کلاس

برای ارتقای مهارت اجتماعی، علاوه بر آموزش با تأکید بر ویژگی‌های رشد عاطفی و هیجانی، تمرکز بر روابط میان کودک با بزرگسالان نیز لازم است. به عبارت دیگر، ضرورت دارد بزرگسالان در ارتباطشان با کودک، وی را در کسب مهارت‌های اجتماعی کمک کنند تا کودکان بتوانند از طریق بازی کردن، پرسیدن و حل مسائل، تعامل برقرار کنند؛ برای مثال، نقاشی یا کار دستی خود را به یک بزرگسال نشان دهند و به توصیف آن بپردازند.

مهارت‌های اجتماعی: مجموعه توانمندی‌های هدفمند، جامعه‌پسند و قابل‌اندازه‌گیری‌اند که از طریق مشاهده، مدل‌سازی، تمرین و بازخورد آموخته می‌شوند و به افراد در فرایند ارتباط با دیگران، یعنی شروع، ادامه و پایان دادن به ارتباطات بین فردی، کمک می‌کنند. مهم‌ترین ویژگی‌های مهارت‌های اجتماعی در نمودار ۱ نشان داده شده است.^۱

۱- برای کسب اطلاعات بیشتر به کتاب پرورش مهارت‌های ارتباطی و مشارکتی پایه ۱۱ رجوع شود.

نمودار ۱ - ویژگی‌های مهارت‌های اجتماعی

مهم‌ترین مهارت‌های اجتماعی مورد نیاز کودکان شامل مهارت‌های اجتماعی مربوط به شناخت خود، محیط و مهارت‌های اجتماعی بین فردی است.

ضرورت پرورش مهارت‌های اجتماعی

اهمیت پرورش مهارت‌های اجتماعی شامل موارد زیر است:

- کسب محبوبیت بین بزرگسالان و کودکان؛
- برقراری ارتباط دوستانه با دیگران؛
- تأمین سلامت روانی فرد در دوران کودکی و بزرگسالی؛
- افزایش تعاملات کلامی و غیرکلامی با دیگران؛
- ارائه پاسخ‌های مناسب و مؤثر در ارتباط بین فردی؛

فعالیت ۲: قصه‌هایی با موضوعات «احترام به بزرگسالان»، «رعایت بهداشت در هنگام غذا خوردن» و «مراقبت از فضای سبز» برای کودکان بنویسید و در کلاس ارائه دهید.

فعالیت در کلاس

هدف توانمندسازی ۲-۳: فعالیت‌های آموزشی برای توسعه برقراری ارتباط کودک با بزرگسالان طراحی و اجرا کند.

مهارت‌های اساسی در توسعه ارتباط کودک با بزرگسالان

توجه به موارد زیر می‌تواند در شکل‌گیری و تقویت مهارت‌های اجتماعی و برقراری ارتباط کودک با بزرگسال مؤثر باشد:

ارتباط چشمی

توانایی ایجاد ارتباط چشمی با دیگران هنگام گوش‌دادن یا سخن‌گفتن با فرد مقابل، حتی برای مدتی کوتاه از رموز ارتباط مؤثر است. لازم است مربی، والدین و نیز بزرگسالان دیگر در گفت‌وگو با کودک در سطح نگاه وی قرار گیرند و به چشمان او نگاه کنند.

رعایت فاصله

منظور آگاهی از فاصله لازم نسبت به فرد مقابل و شناخت نحوه تماس بدن است. کودکان نیز همانند بزرگسالان حق دارند از حریم و فاصله معین نسبت به مخاطب برخوردار شوند.

بیانات چهره

شامل لبخند زدن، گشاده رویی و ابراز علاقه است. کودک پیش از شنیدن هر گفتاری می تواند از طریق علائم چهره و احساسات نمایان در رفتار، به ایجاد یا ادامه ارتباط با مربی اقدام کند.

چگونگی صدا

حجم صدا، زیر و بمی صدا، میزان گفتار، وضوح و محتوا، از دیگر مهارت‌های پایه در مجموعه مهارت‌های اجتماعی است. علاوه بر ویژگی‌های صوتی ژنتیکی، سایر توانایی‌ها (شامل کنترل صدا در حین گفت‌وگو با کودک و نیز رعایت زیر و بمی آواها) از جمله مواردی هستند که بزرگسالان باید آنها را رعایت کنند.

شروع ارتباط

آغاز ارتباط یا پاسخ‌گویی به احوال‌پرسی و دعوت کردن کودک برای پیوستن به یک فعالیت، از جمله رفتارهای وابسته به این خرده مهارت است. کودک در جریان این مهارت می‌آموزد که چگونه آغازکننده مؤثری در یک ارتباط باشد.

گفت‌وگو

شامل توانایی‌های محاوره‌ای مناسب سن کودکان در این موارد است: بیان احساسات، سؤال کردن، گوش دادن، ابراز علاقه کردن، پاسخ دادن به پرسش. باید در نظر داشت که تناسب گفت‌وگو با کودک به معنای صدور مجوز برای بزرگسالانی نیست که به بهانه استفاده از زبان کودک، کلمات را شکسته یا با لحن آزاردهنده‌ای که بیشتر شکل تقلیدکردن و تمسخر کودک دارد، ادا کنند.

درخواست کمک

بهره‌گیری از راهنمایی و کمک دیگران در هنگام اجرای هر فعالیت، مهارتی یادگرفتنی است.

حل تعارضات درونی

کودک در فرایند ارتباط با بزرگسالان، مهارت مدیریت و حل تعارضات را هم‌الگوبرداری می‌کند و هم یاد می‌گیرد. شیوه‌های مهار پرخاشگری، فرونشاندن خشم خود و تحمل خشم دیگران و پذیرش انتقاد، از جمله موارد حل تعارضات است؛ برای مثال، چشمان تیزبین کودک می‌بیند هنگامی که والدین در موضوعی اختلاف دارند، درباره آن با آرامش گفت‌وگو می‌کنند و مشکل را حل می‌کنند، یا ذهن حساس و فعال او متوجه می‌شود زمانی که مربی عصبانی می‌شود، با تمرکز و چند نفس عمیق، آرامش خود را باز می‌یابد، او نیز از چنین الگوهایی در روابط خود با دیگران بهره می‌گیرد.

آراستگی و بهداشت

لازم است برای ایجاد و ادامه ارتباطات اجتماعی، توجه کودک را به مسائل مهمی چون آراستگی و بهداشت نیز جلب کرد. کودک در برخورد با ظاهر مربی، والدین یا دیگر بزرگسالانی که با او در ارتباط‌اند، همچنان که سادگی در پوشش را می‌آموزد، آراستگی را نیز تجربه می‌کند.

فعالیت ۳: در بازدید از یک مرکز پیش از دبستان، با توجه به موارد ذکر شده، با یک کودک ارتباط برقرار کنید و بر واکنش‌های او متمرکز شوید. همچنین از مهارت‌های اجتماعی ضروری او در ایجاد ارتباط با شما، گزارش تهیه کنید.

فعالیت ۴: در بازدید از یک مرکز آموزش پیش از دبستان، رفتار مربی و کودکان را به مدت ده دقیقه مشاهده کنید. سپس فهرست وارسی زیر را کامل کنید و گزارش آن را در کلاس ارائه دهید.

ردیف	موارد	کاملاً	ناحدودی	اصلاً	توضیحات
۱	مربی با هر یک از کودکان ارتباط چشمی برقرار می‌کند.				
۲	مربی گشاده‌روست.				
۳	تلاش می‌کند تا در فاصله مناسبی از کودکان قرار گیرد.				
۴	بلندی صدا و لحن گفتار او مناسب کودک است.				
۵	از فعالیتهای گروهی استفاده می‌کند.				
۶	کودکان را به تفکر دعوت می‌کند.				
۷	شنونده خوبی برای سؤالات کودکان است.				
۸	شیوه مناسبی برای حل اختلافات کودکان ارائه می‌دهد.				
۹	از آراستگی ظاهر برخوردار است.				

هدف توانمندسازی ۳-۳: برقراری ارتباط کودک با همسالان را توضیح دهد.

ارتباط کودک با همسالان

شکل ۲- انواع ارتباط کودک

فعالیت ۵: در گروه‌های کلاسی، با توجه به شکل ۲، راجع به ارتباط کودک با همسالان و تأثیرگذاری آن بر کودکان گفت‌وگو کنید و نتیجه را در کلاس ارائه دهید.

همسالان و همبازی‌های کودک در مواردی چون شکل‌گیری شخصیت، رفتار اجتماعی، نظام ارزشی و نحوه نگرش‌های یکدیگر اثر می‌گذارند و دخالت دارند. کودکان بسیاری از مهارت‌های اجتماعی را از طریق کنش متقابل یکدیگر یاد می‌گیرند. آنها می‌آموزند که چگونه در فعالیت‌های دسته جمعی شرکت کنند، از جنب و جوش و تماشای بازی دیگران لذت ببرند، احساسات دیگران را درک کنند، به ارزیابی توانایی‌های خود بپردازند، اعتماد به نفس پیدا کنند و به تدریج از خانواده مستقل شوند.

مراحل انتخاب همبازی در کودکان

- کودکان ۶ تا ۸ ماهه بیشتر به محیط توجه دارند و معمولاً به اسباب بازی و همبازی‌شان توجه نمی‌کنند.
 - از ۹ تا ۱۳ ماهگی، کودکان به اسباب بازی بیشتر توجه دارند و توجهی به همبازی‌ها ندارند.
 - بین ۱۴ تا ۱۸ ماهگی نگاه کودکان به همبازی‌های خود تغییر می‌کند. وابستگی و علاقه به اسباب‌بازی‌ها تا حد زیادی ارضا و درگیری بر سر اسباب‌بازی بین آنها کاهش می‌یابد. در این مرحله دوست دارند در کنار کودک یا بزرگسال حتی بدون ارتباط کلامی، بازی کنند و از بودن در کنار این همبازی، لذت می‌برند.
 - برای کودکان ۱۹ تا ۲۵ ماهه اسباب بازی‌ها و همبازی‌ها اهمیت بیشتری پیدا می‌کند و ارتباط اجتماعی آنها بیشتر می‌شود. کودکان برای انطباق با وضع همبازی‌شان رفتار خویش را تغییر می‌دهند.
 - کودکان ۲ تا ۳ ساله به بازی موازی روی می‌آورند یعنی در حالت جمعی و کنار یکدیگر بازی می‌کنند اما هر کودک با اسباب بازی‌ها و وسایل خود بازی می‌کند و تعامل و همکاری خاصی با هم ندارند.
 - کودک ۴ ساله دلش می‌خواهد با دیگران معاشرت کند، ولی هنوز آماده نیست مشکلاتی را که بین او و همبازی او ایجاد می‌شود حل کند و ضرورت دارد بزرگ‌ترها در این مورد دخالت کنند. کودکان چهارساله بیشتر مایل‌اند با همسن خود بازی کنند.
 - کودک از ۵ و ۶ سالگی به بعد می‌تواند همبازی مناسبی برای خود پیدا کند. آنها در هنگام بازی با هم صحبت می‌کنند و اغلب به کمک هم بازی را ادامه می‌دهند. آنها با کارهای مشترکی که انجام می‌دهند تجاربی را از یکدیگر می‌آموزند و فواید همکاری و کارهای مشترک را درک می‌کنند.
- بنابر این اگر کودک تنها با کودکان بزرگ‌تر یا بزرگسالان سروکار داشته باشد، تفاوت تجربه‌های آنها با وی و توانایی بیشترشان این پیام را به کودک می‌دهد که «دیگران همه چیز را بهتر از من انجام می‌دهند». بر همین اساس، کودک نیازمند معاشرت و ارتباط با همسالان خود است تا از این طریق، علاوه بر لذت بردن از فعالیت‌های خاص همسالان خود، بسیاری از مهارت‌های اجتماعی را در فضا و موقعیت‌هایی طبیعی بیاموزد. اگر بناست کودک با همسالان خود کنار بیاید و احساس خوشایندی داشته باشد، باید قواعد کارهای جمعی و اشتراکی را با همبازی‌هایش تجربه کند. او در میان گروه همسالان به سهولت می‌آموزد توانایی‌های خود را درست تخمین بزند و به تقویت آنها اقدام کند.

کودک در محدوده ۴ تا ۶ سالگی باید بتواند به راحتی با همسالان ارتباط برقرار سازد و در بازی‌های دو یا سه نفره مشارکت کند، همچنین به کمک بزرگ‌ترها و مربیان نحوه مشارکت و اجرای کارهای جمعی را بیاموزد؛ به طور مثال کودکان می‌توانند با کمک یکدیگر داستانی را کامل کنند یا با هم نقاشی بکشند.

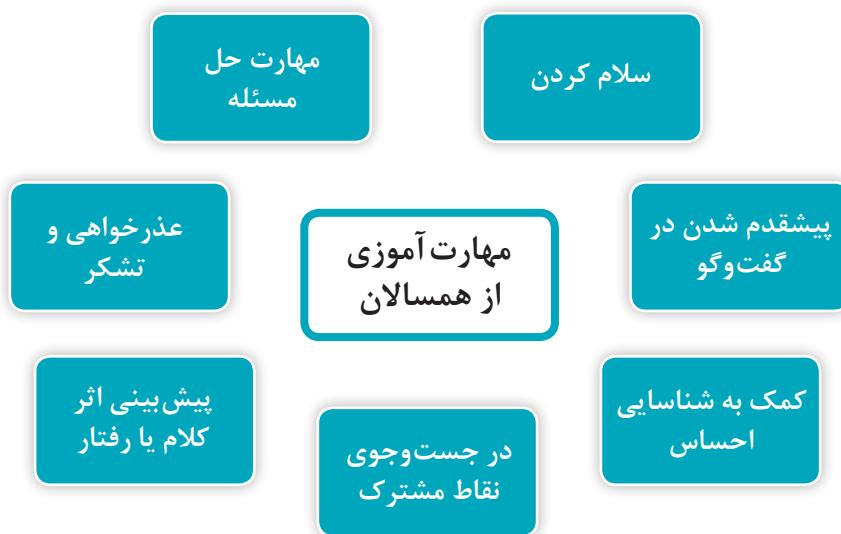
نکته

هدف توانمندسازی ۳-۴: فعالیت‌های آموزشی برای توسعه برقراری ارتباط کودک با همسالان طراحی و اجرا کند.

مهارت‌آموزی کودک از همسالان

مهم‌ترین مهارت‌های اجتماعی که کودکان نیازمند دریافت آن هستند، در نمودار ۲ نشان داده شده است.

نمودار ۲: مهارت‌آموزی کودک از همسالان

سلام کردن

نخستین کلام در برقراری ارتباط از طریق به‌کار بردن واژه‌ای چون «سلام» است. در این حالت ارتباط غیرکلامی می‌تواند در کنار ارتباط کلامی آغازکننده و تأمین‌کننده ارتباط برای کودک باشد. حالت‌های چهره، تُن صدا، حالت نشستن و ایستادن نیز برای کودک معنادار می‌شود. بیان کلمه‌ای مانند «سلام» همراه با لحنی که نشان دهد از دیدن او احساس شادی و خوشحالی می‌کند مهارتی است که لازم است مربی آن را در برخورد و تعامل کودک با دیگر کودکان تقویت کند.

فعالیت ۶: دو دست خود را به هم بدهید و شکل یک دایره را بسازید. از کودک هم بخواهید که این کار را انجام بدهد و بگوید که این دایره مثلاً یک حباب است. حالا هر کدام با این حباب‌ها (یعنی خودتان و هر کدام از کودکان) بچرخید، راه بروید و به محض برخورد با هم، مانند اینکه حباب ترکیده است، دست‌هایتان را باز کنید. بعد از این مرحله، باید آن دو حبابی که با هم برخورد کرده‌اند، با هم دست بدهند، سلام کنند و یک حباب بزرگ‌تر بسازند. این سلام و دست دادن، ضمن اینکه حباب جدید تشکیل می‌دهد، تجربه سلام کردن کودک را نیز به همراه دارد. این بازی در محیط‌هایی که بیش از دو کودک حضور دارند، هیجان بیشتری خواهد داشت.

فعالیت برای کودکان

پیش قدم شدن در گفت و گو

در گفت و گو کودک می آموزد که به سخن دیگری گوش دهد، نوبت را رعایت کند و از سخن گفتن خود برای ایجاد و ادامه ارتباط اجتماعی بهره گیرد. اما از آنجا که ممکن است کودک حرف تازه ای برای گفتن پیدا نکند، نیاز است مربی در زمان مناسب موضوعاتی جذاب را برای گفت و گو بین کودکان انتخاب و بیان کند. برای مثال، تماشای یک پویانما را محور گفت و گو قرار دهد و نظرشان را در مورد آن جویا شود.

فعالیت ۷: از عروسکی به عنوان نماد یک دوست جدید استفاده کنید. به این صورت که از کودکان بخواهید همین که عروسک به دستشان رسید، تلاش کنند تا جملاتی درباره خودشان به زبان آورند و اولین گام دوست شدن با او را بردارند. با چند مثال آنها را با این کار آشنا کنید؛ برای مثال، از خودشان بگویند، از چیزهایی که به آن علاقه دارند صحبت کنند و انتظارات خود را از دوستی بگویند.

فعالیت برای کودکان

کمک به شناسایی احساس

از جمله زمینه هایی که در مواجهه کودکان با همسالانشان به تقویت مهارت اجتماعی منجر می شود، زمینه سازی برای توجه دادن آنها به احساس یکدیگر است؛ برای مثال، در گفت و گوی مربوط به پویانمایی (انیمیشن) که دیده اند، احساس گوینده نیز پرسش شود. همچنین از کودکان می خواهیم تا احساس خود را در مقایسه با حس دوست خود بیان کنند. همین شرایط را، در زمانی که اتفاقات دیگری میان همسالان رخ می دهد، می توان مورد پیگیری و بررسی قرار داد؛ برای مثال، در حل تعارض و مشکلات بین کودکان، ردگیری احساس هر کدام توسط دیگری حل مسئله را آسان تر می کند و مهارت های اجتماعی کودکان را نیز افزایش می دهد.

فعالیت ۸: داستان پام... پام... پام... از مجموعه قصه های کوتی کوتی را برای کودکان بخوانید. کارت های صورتک بیان احساس را در اختیار کودکان قرار دهید و از آنها بخواهید در حین خواندن داستان، احساسات کوتی کوتی را با این کارت ها نشان دهند. برای تکمیل این فعالیت می توانید موارد زیر را از آنها پرسید:

- ۱ چه نشانه ای باعث شد فکر کنید این شخص چنین احساسی دارد؟
- ۲ افراد چه زمانی چنین احساسی پیدا می کنند؟

فعالیت برای کودکان

در جست و جوی نقاط مشترک

هنگامی که کودک بتواند ویژگی های مشترکی را در خود و همسالان خود که در یک جا جمع شده اند بیابد، در این صورت تمایل بیشتری برای وسعت بخشیدن و پایبندی به ارتباط پیدا می کند تا از این طریق ارتباطش را وسعت دهد و به آن پایبند باشد. پرسش درباره علاقه مندی های گوناگون کودکان و نیز فراهم آوردن تجربه های متنوع برای آنها که به شناخت مشترکاتشان منجر می شود، از جمله فعالیت های وابسته به این موضوع است.

فعالیت ۹:

الف) با کودکان بازی زیر را انجام دهید:

- لباس چه افرادی در کلاس با لباس او هم‌رنگ است؟
- مدل موی کدام یک شبیه مدل موی اوست؟
- مدل لباس کدام یک مانند مدل لباس اوست؟

ب) در مورد یکی از شخصیت‌های داستانی سؤال کنید که اگر به جای او بودید، در این بخش از داستان مانند او رفتار می‌کردید؟

پیش‌بینی اثر کلام یا رفتار

کودک نیازمند مهارتی است که بتواند پیش از سخن گفتن و نیز انجام دادن کاری، تأثیر آن را بر شنونده پیش‌بینی کند. باید پیش از گفتن یا اقدام بدانند: آیا این گفتار یا رفتار ممکن است دوستانش را آزار دهد؟ آیا ممکن است حس بدی در آنها ایجاد شود؟ این توانایی به آنها کمک می‌کند تا به مرور بیاموزند که چگونه باید خویشتن‌داری کنند و نسبت به بیان هر حس یا خواسته و خبری یا اجرای هر کاری حساس باشند و پیش از ابراز آن، فکر کنند.

فعالیت ۱۰: برای اجرای این بازی از کودکان بخواهید یک نفر را انتخاب کنند. او باید در مقابل کودکان دیگر روی صندلی بنشیند. حالا از کودکان بخواهید تا پیشنهادهایی به او بدهند که از شنیدن آنها خوشحال شود. از میان پیشنهادها داده شده یکی را که مورد تأیید کودک است. در مورد او اجرا کنید. این بازی را با سایر کودکان نیز انجام دهید.

عذرخواهی و تشکر

از جمله مهارت‌های مورد نیاز کودک در ارتباطات اجتماعی یادگیری نحوه پوزش خواستن و تشخیص دادن زمان مناسب آن و نیز تشکر کردن از دیگران و از همسالان خود است. این دو مهارت کیفیت ارتباط اجتماعی آنها را بهبود می‌بخشد، اعتماد به نفس آنها را برای پذیرش اشتباه افزایش می‌دهد و نیز برای خدمات دریافت شده از آنها ارزش قائل می‌شود.

فعالیت ۱۱: برای توجه بیشتر کودکان به داشتن رفتار تشکرآمیز، فعالیت تشکر و قدردانی را به عنوان برنامه‌ای در فعالیت‌های روزانه خود بگنجانید. برای این منظور، از اشعار، نمایش‌ها و دیگر قالب‌های فعالیت‌های مناسب کودکان، با مضمون تشکر بهره بگیرید و کودکان را در هر بخش از فعالیت‌ها در طول روز به این رفتار ترغیب کنید. نمونه‌هایی از شعرهای کودکان با موضوع تشکر و قدردانی را پیدا کنید و همراه خود ببرید.

مهارت حل مسئله^۱

یکی از مهم‌ترین توانایی‌ها در زمینه تقویت مهارت‌های اجتماعی مهارت «حل مسئله» است. این توانایی به کودک کمک می‌کند تا بتواند در رویارویی با مسائل مهم، مناسب‌ترین تصمیم‌ها را بگیرد و به گونه‌ای عمل کند که تعارض‌های بین فردی به درستی به نتیجه برسد.

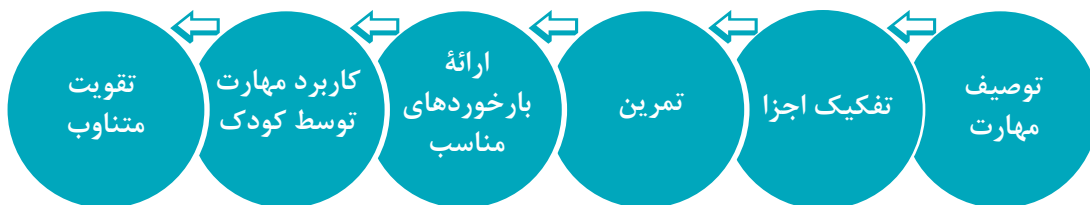
فعالیت برای
کودکان

- فعالیت ۱۲:** در بازدید از یک مرکز پیش از دبستان برای کودکان سؤالاتی مانند موارد زیر را مطرح کنید و گزارش آن را در کلاس ارائه دهید.
- اگر غیر از آب شور دریا برای خوردن آبی نداشته باشیم چه کارهایی می‌توانید انجام دهید؟
 - اگر همه یک جور لباس می‌پوشیدند چه می‌شد؟
 - اگر همه چیز سفید بود چه می‌شد؟
 - چرا ما اسم داریم؟

آموزش مهارت‌های اجتماعی

مراحل آموزش مستقیم مهارت‌های اجتماعی به کودکان، به ترتیب در نمودار ۳ نشان داده شده است:

نمودار ۳- آموزش مهارت‌های اجتماعی

۱ توصیف مهارت: مهارت را می‌توان با استفاده از یک فیلم کوتاه، پویانما (انیمیشن)، نمایش عروسکی یا تذکر دادن به کودک و راهنمایی او به فعالیت‌هایی که در گروه هم‌سالان در جریان است، شرح داد. مربی می‌تواند با جلب توجه کودک به نحوه انجام دادن کار یا رفتار موردنظر در موقعیت نمایش، فیلم یا دیگر موقعیت‌ها، از او بخواهد تا آن مهارت را توصیف کند. مثلاً برای اجرای نمایش «بز زنگوله پا» نحوه اجرای نمایش را به‌طور کلی برای کودکان توضیح دهد سپس از آنها بخواهد به‌طور کامل کار را توضیح دهند.

۲ تفکیک اجزای مهارت: مهارت را به چند جزء ساده تقسیم کنید و آن را به همراه کودک به روشنی شرح دهید. مثلاً نقش هر کودک را در هر قسمت از نمایش بز زنگوله پا به‌صورت مجزا مشخص کنید.

۳ تمرین مهارت: کودک یک مهارت را در محیطی که آن را آموزش دیده است، امتحان می‌کند. برای آنکه این آموزش موفقیت‌آمیز باشد، باید او را تشویق کرد تا مهارت را با دقت اجرا کند و آنچه را که مربی شرح می‌دهد، به‌خاطر بسپارد. مثلاً برای اجرای نمایش بز زنگوله پا کودک نقش خود را تمرین کند.

۱- جهت اطلاعات بیشتر در این زمینه به کتاب پرورش مهارت‌های شناختی و خلاق و دانش فنی تخصصی پایه ۱۲ رجوع شود.

۴ **ارائه بازخوردهای مؤثر:** برای ارائه بازخوردهای دقیق و روشن به کودک، لازم است با دقت به رفتار او توجه کنید. با یادآوری این نکته که او همچنان در حال یادگیری است، تلاش کنید تا رفتارهای درست او مورد تأیید قرار گیرد. یکی از کارهایی که به کودکان کمک می‌کند، آن است که از او فیلم بگیرید و فیلم را همراه با او تماشا کنید. از او بخواهید تا درباره جزئیات رفتارهای خود نظر دهد. مثلاً در اجرای نقش کودک از هر قسمت از نمایش بز زنگوله پا فیلم برداری کنید و آن را به کودک بازخورد دهید.

۵ **کاربرد مهارت توسط کودک:** مربی می‌تواند با توجه به مهارت اجتماعی که آموزش می‌دهد، کارهای گروهی کوچک یا فعالیت‌های کاری دو نفره ترتیب دهد تا مهارت‌ها با نظارت وی تمرین شوند. مثلاً کودک می‌تواند در نمایش‌های دیگر نیز از این مهارت‌ها استفاده کند.

۶ **تقویت متناوب:** نمونه‌هایی را که در آن کودک مهارت‌ها را بدون آموزش مجدد به کار می‌برد، زیر نظر بگیرید و آموخته‌های او را تأیید کنید تا مورد تشویق قرار گیرد.

فعالیت ۱۳: فعالیتی را برای اجرای مراحل آموزش مهارت‌های اجتماعی مثلاً عذرخواهی و تشکر به کودکان طراحی و اجرا کنید.

فعالیت در کلاس

هدف توانمندسازی ۵-۳: برقراری ارتباط با کودکان دارای نیاز ویژه را توضیح دهد.

ارتباط با کودکان دارای نیاز ویژه

فعالیت ۱۴: به تصویر زیر نگاه کنید. آیا تاکنون با کودک دارای نیاز ویژه برخورد و ارتباط داشته‌اید؟ به نظر شما ارتباط با این کودکان چه تفاوتی با دیگر کودکان دارد؟

فعالیت در کلاس

شکل ۳- کودکان دارای نیاز ویژه

هرگونه محدودیت یا ناتوانی اجرای فعالیت‌هایی که در سطح طبیعی از هر کودکی انتظار می‌رود، بیانگر آن است که کودک دارای نیازهای ویژه است. البته منظور تنها مشکلات جسمانی این کودکان نیست، بلکه مشکلات ذهنی آنها به مراتب بیشتر است.

این نیاز ویژه می‌تواند ناشی از مشکلاتی در دوران جنینی باشد یا بر اثر نارسایی‌هایی است که در بدو تولد یا در سنین رشدی، به ویژه در دوران شکل‌گیری سلول‌های مغزی یا حتی بعد از آن، برای کودک اتفاق افتاده یا بر اثر بیماری‌های واگیر، بیماری‌های جسمی غیرواگیر و حوادث سوءتغذیه ایجاد شده است.

نیاز ویژه در کودک ممکن است حالت موقتی یا دائمی و قابل برگشت یا غیرقابل برگشت داشته باشد. گاهی هم این نیاز ویژگی پیش‌رونده دارد، یعنی نیاز کودک به اطرافیان با گذشت زمان بیشتر می‌شود. در حال حاضر تقسیم‌بندی کودکان دارای نیازهای ویژه مرز جداکننده روشنی ندارد و به تعدد حیطه‌های درگیری در دوران کودکی و هم‌پوشانی‌های مربوط به آنها بستگی دارد. منظور از کودک دارای نیاز ویژه، کودکی است که در روند آموزش، به توجه، تدابیر و امکانات ویژه‌ای (علاوه بر آنچه برای همه کودکان موجود است) نیاز دارد. کودکان نابینا، ناشنوا، بیش‌فعال، ... به دلیل توجهی که در آموزش آنها لازم است، جزء کودکان با نیاز ویژه قرار می‌گیرند. در عین حال از نظر بالینی و کاربردی در حیطه آموزش می‌توان کودکان دارای نیازهای ویژه را به هفت گروه زیر تقسیم‌بندی کرد:

۱ کم‌توان ذهنی: کودکان سندرم^۱ داون و دیگر سندرم‌های کروموزومی در این گروه قرار می‌گیرند. (البته همه اختلالات کروموزومی منجر به عقب ماندگی نمی‌شود)؛

۲ ناتوانی‌های یادگیری: شامل کودکانی است که برای یادگیری مطالب ساده، تلاش بیش از حد می‌کنند و نیاز به حمایت‌های جبرانی دارند تا موفق شوند. کودکانی که در نوشتن املا مشکل دارند در این گروه هستند.

۳ نقایص حسی: شامل کودکانی است که به نارسایی‌های بینایی یا شنوایی یا... مبتلا هستند. کودکان ناشنوا و نابینا جزء این گروه هستند.

۴ مشکلات ارتباطی: شامل کودکانی است که به مشکلات گفتار و زبان مبتلا هستند. کودکان لال یا کودکانی که در صحبت کردن تأخیر دارند، در این گروه قرار می‌گیرند.

۵ مشکلات رفتاری: شامل کودکانی است که سازش‌نیافتگی اجتماعی و یا مشکلات هیجانی دارند. کودکان اوتیسم^۲ و بیش‌فعال^۳ در این گروه قرار دارند.

۶ مشکلات جسمی - حرکتی: شامل کودکانی است که از نظر حرکتی و سلامتی بدن با مشکل مواجه هستند اما آسیب‌های حسی ندارند. کودکان فلج مغزی^۴ و یا کودکانی که کوتاهی یا قطع عضو دارند جزء این گروه هستند.

۷ کودکان مبتلا به آسیب‌های چندگانه و شدید: شامل کودکانی که به بیش از یک اختلال مبتلا هستند

۱- Syndrome: نشانگان. سندرم به معنی مجموعه‌ای از خصوصیات قابل تشخیص بالینی در مورد یک اختلال یا بیماری خاص است.
۲- در فارسی آن را در خود ماندگی ترجمه کرده‌اند. یک اختلال رشدی است که به صورت عملکرد اجتماعی غیرطبیعی، اختلال در زبان، رفتار و علایق غیرمعمول توصیف می‌شود. علائم این اختلال تا پیش از سه‌سالگی بروز می‌کند و علت اصلی آن ناشناخته است. ویژگی مهم این گروه حساسیت بیش از حد و انجام رفتارهای کلیشه‌ای است. مبتلایان قادر به درک محرک‌های صوتی نبوده و در سیستم شنوایی خود نقص دارند و ارتباطات اجتماعی بسیار کمی دارند.

۳- اختلال رفتاری رشدی است. معمولاً کودک توانایی دقت و تمرکز بر روی یک موضوع را ندارد، یادگیری در او کند است و فعالیت بدنی او غیرمعمول و بسیار بالاست. (ADHD) این کودکان مشکل در تمرکز، حواس‌پرتی، ضعف در یادگیری و امور تحصیلی، فعالیت بدنی غیرمعمول، بی‌قراری و مشکلات رفتاری زیادی دارند.

۴- Cerebral Palsy (CP)

مانند فلج مغزی همراه با کم‌توانی ذهنی و یا نابینایی همراه با ناشنوایی. به‌طور کلی، کودکان دارای نیازهای ویژه، که در کنار دیگر کودکان و در شرایط معمول مهدکودک و مراکز پیش‌دبستانی نگهداری می‌شوند، شامل کودکانی هستند که از نظر جسمی و ذهنی مشکل ندارند، ولی به علت متعادل نبودن حس‌های مختلف آنها در یادگیری و انطباق مشکل دارند، مانند کودکان کم‌شنوا، کم‌بینا و کودکانی که در حرکت دچار مشکل هستند، همچنین گروه کودکان دارای مشکلات هیجانی - عاطفی که شامل کودکان اوتیسم و بیش‌فعال‌اند.

آموزش کودکان دارای نیازهای ویژه

دو رویکرد کلی درمورد آموزش کودکان دارای نیازهای ویژه وجود دارد.

■ **آموزش تفکیک‌شده:** کودکان در این شرایط از بدنه اصلی آموزش و پرورش حذف و به شاخه «آموزش و پرورش استثنایی» فرستاده می‌شوند. در رویکرد تفکیک‌شده، کودکان یاد نمی‌گیرند چطور باید در جامعه واقعی با دیگران ارتباط برقرار کنند و کار و فعالیت داشته باشند. مدرسه‌ای که در آن سال‌ها آموزش می‌بینند، وجوه مشترک و مشابه با جامعه واقعی ندارد. همچنین این جداسازی موجب می‌شود تا دیگر اعضای جامعه نسبت به افراد دارای نیازهای ویژه نگاه منطقی و درک روشنی نداشته باشند.

■ **آموزش فراگیر:** به‌عنوان جایگزین جداسازی کودکان دارای نیازهای ویژه مطرح شده است. آموزش فراگیر رویکردی است که باور دارد وجود «تفاوت» نباید باعث جداکردن کودکان از هم شود. در آموزش فراگیر کودکان با ویژگی‌های گوناگون کنار هم آموزش می‌بینند. برای مثال، یک کودک سندرم داون، ناشنوا یا اوتیستیک، سر همان کلاسی می‌نشیند که بقیه کودکان حضور دارند، با این تفاوت که مطالب ارائه شده به هر کودک بر اساس نیازهای اوست و توسط کارشناسان آموزش مشخص می‌شود.

در سال ۱۹۹۴ میلادی در کنفرانس بین‌المللی سازمان ملل متحد در مورد «آموزش کودکان دارای نیازهای ویژه»، ۹۲ کشور بیانیه‌ای امضا کردند که در بخشی از آن آمده است:

کودکان دارای نیازهای ویژه باید در داخل سیستم آموزش عمومی آموزش ببینند، این بهترین شیوه برای مبارزه با طرد و تبعیض و بهترین امکان برای بناکردن جامعه پذیرای تفاوت‌هاست.

بر این اساس، یکی از مهارت‌های مهم مربی و بزرگسالان مرتبط با آموزش کودک این است که بتوانند او را برای داشتن ارتباطی سالم و سازنده با همسالانی که دارای نیازهای ویژه هستند، آماده کنند. در این مسیر مهارت‌های اجتماعی یاد شده در صفحات پیشین، همان جایگاه و اثربخشی را نیز دارند، اما لازم است نکات دیگری برای توجه بیشتر مدنظر قرار گیرد.

فعالیت ۱۵: در گروه‌های کلاسی با تحقیق در منابع معتبر، به سؤالات زیر پاسخ دهید و در مورد آنها گفت‌وگو کنید:

الف) آیا رویکرد آموزش فراگیر نیازمند تغییراتی است که کودکان بتوانند در کنار یکدیگر توانایی‌های ارزشمند زندگی را کسب کنند؟

ب) این شیوه از آموزش چگونه می‌تواند با بیشترین بهره‌وری، به توانمندسازی کودکان و داشتن تعامل سالم و سازنده در کنار یکدیگر کمک کند؟ دلایل خود را گزارش دهید.

فعالیت در خانه

هدف توانمندسازی ۶-۳: فعالیت‌های آموزشی برای توسعه برقراری ارتباط با کودکان دارای نیازهای ویژه، طراحی و اجرا کند.

روش‌های ارتباط با کودکان دارای نیازهای ویژه

برای برقراری ارتباط مناسب با کودک دارای نیازهای ویژه لازم است فعالیت‌هایی طراحی و به کار گرفته شود تا کودکان به تعامل با یکدیگر بپردازند. این فعالیت‌ها شامل کارهای گروهی و برنامه‌های مشارکتی، گفت‌وگو و انواع بازی با رعایت ویژگی‌ها و شرایط کودکان دارای نیازهای ویژه است که تمرکز عمده بر روی خلق بازی‌های ویژه است.

خلق بازی‌های ویژه

در این بازی‌ها از کودکان خواسته می‌شود ابتدا بازی خاصی را انتخاب کنند. این انتخاب از میان تمام بازی‌های مورد علاقه کودکان است. سپس باید در فرم و شکل بازی تغییراتی ایجاد کرد تا امکان بهره‌مندی کودک خاص کلاس که نیازهای ویژه دارد نیز مهیا باشد. به همین دلیل، مربیان ناگزیرند که به ویژگی‌های کودک موردنظر توجه کنند و خود را جای او بگذارند تا تغییراتی را در شکل جدید بازی پیشنهاد دهند، به طوری که حضور و فعالیت همه کودکان امکان‌پذیر شود. برای این بازی نام جدیدی انتخاب می‌شود تا تداعی‌کننده شکل آن و در عین حال متضمن دوستی و همدلی باشد. بدیهی است شناخت مربی از نیازهای ویژه این نوع کودکان و نیز مداخله او برای پیشنهادهای تکمیلی، ضروری است. برای مثال، اگر کودکی در حرکت مشکل دارد، بازی باید به گونه‌ای باشد که او بتواند در یک مکان بماند یا در جای خودش حرکت کند (بازی بی‌تحرك یا کم‌تحرك). اگر کودک در ناحیه دست معلولیت دارد، بازی نباید دارای حرکت‌های ظریف و ریز باشد. ابزار بازی‌ها و روش اجرای آنها نیز باید مناسب‌سازی شوند تا همه بتوانند در بازی مشارکت کنند. برای نمونه، می‌توانیم تکه‌های جورچین (پازل) را به شکلی تغییر دهیم که همه کودکان بتوانند با آن بازی کنند. اگر کودکی مشکل شناختی دارد، باید بازی را آسان‌تر کرد تا کودک بتواند آن را بفهمد و یاد بگیرد. در ادامه، نمونه بازی‌هایی که در آن به نیازهای ویژه کودکان این گروه توجه شده، آمده است (شکل ۴).

شکل ۴- بازی با کودکان دارای نیازهای ویژه

نمونه‌هایی از بازی با کودکان دارای نیازهای ویژه در نمودار ۴ نشان داده شده است:

نمودار ۴- نمونه‌هایی از بازی برای ارتباط با کودکان دارای نیازهای ویژه

شکل ۵- میخ‌های بازی

میخ‌های بازی: در این بازی، میخ‌هایی به شکل سه گوش در انتهای اتاق قرار داده و از کودک خواسته می‌شود در قسمت روبه‌روی انتهای اتاق بایستد و توپ را به سوی میخ‌ها پرتاب کند. هدف، انداختن تمام میخ‌هاست. اگر کودکی در پرتاب کردن یا نشانه گرفتن مشکل داشته باشد، می‌توان فاصله‌ها را کوتاه‌تر کرد. (شکل ۵) ابزارهای گوناگونی مانند بطری‌ها و یا لیوان‌های پلاستیکی جایگزین مناسبی برای میخ‌های بازی هستند.

بازی عدد و موسیقی کودکانه: در این بازی وقتی موسیقی نواخته می‌شود،

کودکان به اطراف حرکت می‌کنند. هنگامی که موسیقی قطع می‌شود، مربی یک عدد را با صدای بلند اعلام می‌کند. کودکان باید به سرعت گروه‌هایی برابر با آن عدد تشکیل دهند. اگر آنها در یادگیری و فهم اعداد مشکل داشته باشند، باید اعداد ساده‌تر به کار برد. می‌توان از کارت‌های عدد نیز استفاده کرد در ضمن به تعداد کل کودکان باید توجه کرد.

بازی حدس بزن: در این بازی مربی چیزی را در یک جعبه مخفی می‌کند. کودک باید حدس بزند که در جعبه چیست. به پرسش‌های آنها با بله و خیر پاسخ داده می‌شود، مثال: آیا خوردنی است؟ آیا ما با آن بازی

می‌کنیم؟ با این روش، کودک سر نخ را پیدا می‌کند و حدس می‌زند در جعبه چیست.

بازی رد کردن کلاه: در این بازی، کودکان در یک دایره دور هم می‌نشینند. موسیقی نواخته می‌شود. یک کلاه بین کودکان گردانده می‌شود. آنها باید کلاه را روی سرشان بگذارند و سپس به نفر بعد بدهند. با قطع شدن موسیقی، کودکی که کلاه بر سر دارد، با توجه به توانمندی‌هایش آواز بخواند، یا داستانی کوتاه بگوید یا یک حرکت نمایشی اجرا کند.

بازی توپ و نشانه‌گیری: مربی یک جعبه مقوایی را که چند سوراخ به طرف بیرون دارد، وسط کلاس قرار می‌دهد. کودکان باید توپی کوچک را داخل یکی از حفره‌ها بیندازند. اگر کودکی در میان بازیکنان، در استفاده از بازوهایش مشکل دارد، باید جعبه را به او نزدیک‌تر یا سوراخ‌ها را بزرگ‌تر نمود. این بازی به مهارت‌های دیداری نیاز دارد.

بازی فوت کردن شمع: مربی یک دسته شمع روشن ۲۰ تایی را به شکل منظم روی یک سینی می‌چیند. به هر کودک فرصت داده می‌شود که جلو بیاید و سه بار شمع‌ها را فوت کند. هدف این است که او بیشترین تعداد شمع‌ها را خاموش کند. این بازی به کودک کمک می‌کند که رعایت نوبت را یاد بگیرد و مهارت‌های محرک دهانی او نیز، که برای غذا خوردن و حرف زدن لازم است، تقویت شود. در این بازی باید نکات ایمنی لازم رعایت شود.

بازی لباس پوشیدن: مجموعه‌ای از پارچه‌ها و وسایل در دسترس کودکان قرار داده می‌شود تا با آنها خود را به شکل‌های گوناگون بپوشانند. کودکان هر چیزی را که دوست دارند، برمی‌دارند و آن را به هر شکلی که دوست دارند، به تن می‌کنند. بعد، از مقابل بقیه کودکان رژه می‌روند و لباس‌هایشان را نمایش می‌دهند. وجود یک آینه بزرگ، این بازی را سرگرم‌کننده‌تر می‌کند.

می‌توان بازی‌های دیگری همراه لباس ترتیب داد. برای مثال، مربی کارت‌هایی را که نام یا شکل لباس‌ها روی آنها نوشته و کشیده شده است، تهیه می‌کند. کودکان به دو گروه تقسیم می‌شوند. به هر کدام از اعضای هر گروه یک کارت نشان می‌دهیم. سپس آنها به اتاق دیگر یا گوشه‌ای که برای پوشیدن لباس در نظر گرفته شده است، می‌روند و لباسی را که نام یا شکل آن با کارتشان هماهنگی دارد، می‌پوشند و خود را به نفر بعدی گروه می‌رسانند.

مربی می‌تواند با تغییراتی به سلیقه خود، بازی را جذاب‌تر و هیجان‌انگیزتر کند، برای نمونه، سرعت اجرای بازی لباس پوشیدن بیشتر شود یا بازیکنان لباس‌ها را روی هم بپوشند یا از لباس‌های خنده‌دار استفاده کنند و یا آنها را وارونه بپوشند.

فعالیت ۱۶: با مراجعه به مراکز پیش از دبستان تلاش کنید تا با کودکان تجربه هر یک از بازی‌هایی را که به آنها اشاره شده است را فراهم آورید.

فعالیت برای
کودکان

ارتباط کودک با کودکان دارای نیازهای ویژه

از جمله ضرورت‌های مربوط به مشارکت کودکان دارای نیازهای ویژه، حذف رقابت بین آنها در جریان فعالیت است. در میان فعالیت‌های گوناگون، بازی برای یک کودک هدفی جز خود بازی ندارد. او برای رسیدن به هدفی بازی نمی‌کند، بلکه صرفاً لذت بردن از این بازی مورد نظر اوست.

کودکان دارای نیازهای ویژه، توانایی‌های متفاوتی دارند. بیشتر آنها نمی‌توانند در بازی‌های رقابتی، درست عمل کنند چون ممکن است برای شرکت در این بازی‌ها مهارت‌هایی لازم باشد که آنها ندارند. در نتیجه، این کودکان

از لذت و انگیزه بازی بهره‌مند نمی‌شوند. درگیر شدن در بازی‌های غیررقابتی، تجربه‌ای پرانگیزه برای کودک دارای نیازهای ویژه است. این تجربه امکان بازی و تفریح را به او می‌دهد، بدون آن که احساس بدی پیدا کند یا نتواند بعضی کارهای کودکان دیگر را انجام دهد.

ملاحظات مربی

- رفتار مربی با کودک دارای نیاز ویژه در نوع واکنش و رویارویی دیگر کودکان با او تأثیر شگرف دارد و می‌تواند الگوی مناسبی برای جهت‌دهی رفتار کودکان با یکدیگر باشد. ملاحظات زیر در این باره ضروری است:
- درباره ویژگی‌های مربوط به کودک دارای نیاز ویژه‌ای که در کلاس، بیشتر مطالعه کنید و اطلاعات علمی لازم را به دست آورید. همچنین توانایی‌ها و ناتوانی‌های وی را بشناسید و بدانید که چه چیزهایی در او قابلیت رشد دارد و چگونه چنین امکانی توسط شما قابل پیگیری است.
- همواره به یاد داشته باشید که کودک دارای نیاز ویژه نیز در مرحله نخست یک کودک است. بنابراین، تمام آموزه‌های مربوط به رفتار با کودک در مورد او هم صدق می‌کند و او هم مانند دیگر کودکان حق بهره‌گیری از فرصت‌ها و شرایط رشد را دارد.
- با کودکان دارای نیازهای ویژه همانند سایر کودکان رفتار کنید تا احساس نکنند که با دیگران متفاوت‌اند. تلاش کنید تا او و دیگر کودکان هم به این تصور و باور برسند که همه در عین تفاوت‌هایی که دارند، برای مربی یکسان‌اند.
- شیوه‌های آزمون شده، مطمئن و مرتبط با هر گروه از کودکان دارای نیازهای ویژه را بشناسید و تلاش کنید تا با تکیه بر چنین الگوهایی دچار آزمایش و خطا نشوید.
- بر توان یا مهارت خاص کودک دارای نیاز ویژه تمرکز کنید و آن را در جمع کودکان مورد تأکید قرار دهید. به‌ویژه در صورتی که نوع معلولیت یا ویژگی چنین کودکی در ظاهر او قابل دریافت و مشاهده است، بر دیگر داشته‌ها و توان او تمرکز کنید و آن را مورد تأیید قرار دهید.
- بر ویژگی‌های مشترک بین کودک دارای نیازهای ویژه و دیگر کودکان توجه خاص داشته باشید و تلاش کنید تا داشتن ویژگی یا توانایی‌های خاص مشترک برای همه کودکان، روشن و قابل دریافت باشد. این امر در پذیرش کودکان و نیز افزایش همدلی آنها مؤثر است.

فعالیت ۱۷: برای ارتباط کودک با کودکان دارای نیازهای ویژه فعالیت گروهی و بازی طراحی کنید.

فعالیت در کلاس

تمرین کنید

- ۱ فعالیت برای توسعه برقراری ارتباط کودک با بزرگسالان (مربیان، مراقبان، والدین و...) طراحی و اجرا کنید.
- ۲ برای آموزش مهارت‌های اجتماعی، فعالیت طراحی و اجرا کنید.
- ۳ فعالیت برای توسعه برقراری ارتباط کودک با همسالان طراحی و اجرا کنید.
- ۴ شعرهایی با محتوای توسعه برقراری ارتباط کودک با همسالان انتخاب و اجرا کنید.
- ۵ برای کودکان پنج ساله بازی گروهی طراحی کنید.
- ۶ بازی‌هایی برای ارتباط با کودکان دارای نیازهای ویژه طراحی کنید.

خود ارزیابی			
واحد یادگیری : توسعه برقراری ارتباط کودک با دیگران			
درس: پرورش مهارت‌های عاطفی - اجتماعی کودک			
این کاربرد برای ارزیابی مهارت‌های شما در واحد یادگیری توسعه برقراری ارتباط کودک با دیگران تهیه شده است. در هر سؤال بیشترین امتیاز سه و کمترین امتیاز یک است. براین اساس خود را ارزیابی نمایید و به خود امتیاز دهید.			
ردیف	موارد	۳	۲
۱	تا چه حد می‌توانید فعالیت‌هایی برای توسعه برقراری ارتباط کودک با بزرگسالان (مربیان، مراقبان، والدین و...) طراحی و اجرا کنید؟		
۲	تا چه حد می‌توانید برای آموزش مهارت‌های اجتماعی ضروری فعالیت طراحی و اجرا کنید؟		
۳	تا چه حد می‌توانید فعالیت‌هایی برای توسعه برقرار ارتباط کودک با همسالان طراحی و اجرا کنید؟		
۴	تا چه حد می‌توانید شعرهایی برای توسعه برقراری ارتباط کودک با همسالان انتخاب و اجرا کنید؟		
۵	تا چه حد می‌توانید فعالیت‌هایی برای توسعه برقراری ارتباط با کودکان دارای نیازهای ویژه طراحی و اجرا کنید؟		
۶	تا چه حد می‌توانید بازی‌هایی برای ارتباط با کودکان دارای نیازهای ویژه طراحی کنید؟		

ارزشیابی شایستگی توسعه برقراری ارتباط کودک با دیگران

شرح کار

طراحی و اجرای یک فعالیت آموزشی برای توسعه برقراری ارتباط کودک با بزرگسالان (مربیان، مراقبان، والدین و ...) از طریق قصه گویی، بازی و ... طراحی و اجرای یک فعالیت آموزشی برای توسعه برقراری ارتباط کودک با همسالان از طریق استفاده از قصه گویی، بازی و ... طراحی و اجرای یک فعالیت آموزشی برای توسعه برقراری ارتباط با کودکان دارای نیازهای ویژه از طریق دعوت از خانواده دارای کودک با نیازهای ویژه، انتخاب کتاب‌های مرتبط با کودکان دارای ناتوانی و بازی‌ها طراحی هر فعالیت با توجه به موارد زیر انجام می‌شود:

نام فعالیت:	نوع فعالیت:
هدف فعالیت:	مکان فعالیت:
زمان فعالیت:	وسیله و ابزار مورد نیاز:
سن کودکان:	تعداد کودکان:
تعداد مربی و مربی‌یار:	روش کار:

استاندارد عملکرد: توسعه برقراری ارتباط کودک با دیگران براساس دستورالعمل‌های وزارت آموزش و پرورش و سازمان بهزیستی کشور

شاخص‌ها

توسعه برقراری ارتباط با بزرگسالان (پدر بزرگ، مادر بزرگ، مربی و ...) توسعه برقراری ارتباط با همسالان (بازی گروهی، استفاده مشترک از وسایل و ...) توسعه برقراری ارتباط با کودکان دارای نیازهای ویژه (کمک کردن مسخره نکردن و ...)

– شرایط انجام دادن کار: طراحی و اجرای فعالیت‌های آموزشی در کارگاه هنرستان با توجه به شرایط زیر:

مکان: مرکز آزمون
زمان: ۴۰ دقیقه (برای هر مرحله ده دقیقه)
مواد و تجهیزات و ابزار: لوازم التحریر و وسایل هنری
استاندارد و سایر شرایط: منابع علمی و آموزشی معتبر و استانداردهای آموزشی موجود در آموزش و پرورش و سازمان بهزیستی (ابزار و تجهیزات: لوازم اداری مناسب - لوازم هنری
اسناد: دستورالعمل‌های سازمان بهزیستی، جدول رشد عاطفی اجتماعی طبق منابع معتبر
منابع: کتب آموزشی مرتبط - سی دی‌های آموزشی

معیار شایستگی

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	توسعه برقراری ارتباط کودک با بزرگسالان (مربیان، مراقبان، والدین و ...)	۲	
۲	توسعه برقراری ارتباط کودک با همسالان	۲	
۳	توسعه برقراری ارتباط با کودکان دارای نیازهای ویژه	۱	
	<p>شایستگی‌های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: شایستگی‌های غیرفنی: یادگیری، احترام گذاشتن به ارزش‌های دیگران، اجتماعی بودن ایمنی: رعایت استانداردهای بهداشتی موجود در آیین‌نامه‌های بهزیستی - رعایت نکات ایمنی در به کارگیری ابزار و تجهیزات بهداشتی بهداشت: رعایت نکات بهداشتی در انجام فعالیت‌ها توجهات زیست محیطی: رعایت بهداشت و سالم سازی محیط - صرفه جویی در وسایل مصرفی نگرش: احترام گذاشتن به ارزش‌های دیگران در ارتباط عاطفی - اجتماعی، رعایت صرفه جویی هنگام استفاده از مواد، احترام به محیط زیست</p>		
	میانگین نمرات		
			*

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی «۲» می‌باشد: